

tržički Vestnik

LETNO IX. — ŠT. 20

GLASILO, SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

Izdajatelj: Zavod »Tržički vestnik«, Tržič — Urejuje uredniški odbor. Glavni urednik Vlado Erjavček — Tiska tiskarna »Gorenjski tisk«, Kranj — Naslov uredništva in uprave: Tržič, Cesta JLA 3. Tel. 255 Stevilka — računa pri KB 607-705-2-189 — Celotna naročnina 360 din, posamezna številka 15 din

Živahna dejavnost SZDL pred krajevnimi in občinsko konferenco

Nedavno posvetovanje s predsedniki, tajnikami in blagajniki krajevih organizacij SZDL je uspelo in pokazalo, da bo delo v takih novih krajevnih enotah uspešnejše, kot je bilo do sedaj. Vse posvetovanje je potekalo v znamenju priprav na bližnje krajevne konference in je predsednik občinskega odbora SZDL, tov. Stane MEŠIČ tu nakazal glavne smernice, kako naj krajevne konference potekajo in kaj naj obravnavajo, da bodo čim bolj uspešne.

Člani naše najbolj množične organizacije morajo na teh konferencah obravnavati vsa pereča vprašanja tistega okoliša, ali vse občine. Po vaseh bodo prišli na konference predvsem kmetijski proizvajalci, ki naj razpravljajo o kmetijstvu, o kooperaciji z zadrugo, o povečanju proizvodnje kmetijskih pridelkov pa še o drugih vprašanjih, ki jih tarejo.

Ljudje naj bi na konferencah govorili o šolstvu in novi šolski reformi, nadalje o zdravstvu in socialnem zavarovanju in pri vsem tem dali tudi predloge, kako naj bi razne pomanjkljivosti uspešno rešili.

Tovariš predsednik je še na kratko orisal sedanji svetovni politični položaj in mesto Jugoslavije v njem in predvsem našo borbo za razorežitev in miroljubno koeksistenco. Prav pri teh izvajanjih predsednika se je

pokazalo, da pri nas nudimo ljudem pre malo možnosti, da bi na raznih sestankih ali morda debatnih večerih kaj več slišali o sedanjih dogajanjih v svetu. Ljudje se za politiko živo zanimajo, vendar pre malo bero časopise in raje bi se seznanjali s tem na sestankih, kjer bi tudi izražali svoja mnenja in si tako tudi ustvarili pravilno predstavo o sedanjem stanju.

Sedaj bodo, ali pa so že bili sestanki vseh odborov krajevnih in terenskih organizacij, kjer bo-

do pripravili konference. Na teh konferencah bodo tudi izvolili deležate za občinsko konferenco. Za občinsko konferenco bo letos delegatski sistem volitev, ki bodo tajne. Tako bodo po podružnicah volili deležate za krajevne konference, na teh pa deležate za občinsko konferenco. —

Konference bodo končane do sredi novembra.

Organizacije Socialistične zvezze morajo razviti vsestransko dejavnost, saj so tribuna delovnih ljudi in del celotnega sistema samoupravljanja. Organizacije morajo povezati dejavnost vseh demokratičnih organov in reševati bistvena vprašanja družbenega razvoja. Spremembe v statutu Socialistične zvezze bodo pripeljale do tega, da se bodo organizacije usposobile in prilagodile nalogam, ki jih čakajo.

Sedaj bodo člani plenuma občinskega odbora SZDL obiskovali krajevne sestanke in za delo konferenc dajali pravilne smernice.

NOVA IMENOVANJA

Na zadnji seji Občinskega ljudskega odbora so namesto dosedanjega tajnika Ludvika Tramteta, ki je odšel na novo službeno mesto, imenovali za novega tajnika dosedanjega načelnika Oddelka za splošne in notranje zadeve tov. STANETA MEŠIČA.

Na izpraznjeno mesto načelnika Oddelka za splošne in notranje zadeve pa so imenovali dosedanjega šefa za notranje zadeve tov. JOZA ROBLEKA.

Za prazno mesto šefa za notranje zadeve pa bo občinski ljudski odbor razpisal presto delovno mesto.

Osebni dohodki se niso povečali v skladu z zvišanjem produktivnosti

Na rednem plenumu občinskega sindikalnega sveta so raz-

pravljali o polletni realizaciji plana o nagrajevanju po učinku in enoti proizvoda, o anketi o ustanovitvi kadrovsko socialnih služb in o življenjskem standaru naših delavcev.

Ker je plenum obravnaval polletne gospodarske uspehe in dosegke podobno, kot pred nedavnim občinski ljudski odbor, ne navajamo že poznanih številk in odstotkov.

Za bralce bo vsekakor bolj zanimivo izvajanje predsednika občinskega sindikalnega sveta, tovarša Viktorja Kralja, ki je govoril o vplivu povišanja življenjskih stroškov za zboljšanje življenjske ravni naših delovnih ljudi.

Ce vzamemo za osnovo osebnih dohodkov lansko leto, vidimo, da so se dohodki letos povečali v industriji za 18,5 odstotka, v celotnem gospodarstvu pa samo za 1,2 odstotka.

Kako pa so se povečali življenjski stroški? Republiško povprečje nam pove, da so življenjski stroški narasli letos za 15 odstotkov, okrajno povprečje pa kaže porast stroškov za 12 odstotkov. Za našo občino bo ve-

ljala neka srednja meja povečanja življenjskih stroškov, to je 13,5 odstotka.

Sedaj lahko takoj ugotovimo, da se osebni dohodki niso povečali v skladu s povečanjem produktivnosti, ki se je v primerjavi z lanskim letom dvignila za 8,6 odstotka, plan pa smo celo presegli za 1,8 odstotka.

Osebni dohodki pa so se z ozirom na povečanje življenjskih stroškov povečali v industriji za 5 odstotkov, v celotnem gospodarstvu pa samo za 1,2 odstotka.

Zato lahko ugotovimo, da so se osebni dohodki, glede na dosegene uspehe, pre malo povečali. Vse politične organizacije in organi samoupravljanja v podjetjih bodo morali vložiti več naporov, da bodo izboljšali nagrajevanje in s tem povečali osebne dohodke zaposlenih. Drugo nujno vprašanje, o katerem so govorili na plenumu, je vprašanje ustanavljanja kadrovsko-socialnih služb v naših tovarnah. Udeleženci so razpravljali o anketi, ki jo je pred tem izvedel sindikalni svet. Vprašalne pole so poslali devetim podjetjem,

TAKO VENDAR NE GRE

Kratek razgovor, ki je nanesel tudi na stanovanjsko in drugo komunalno gradnjo, me je vzpodbudil k razmišljanju. Gre namreč za tole:

V lepi nedelji sta se dva prijatelja odpravila na krajo pot po gozdu blizu Hudega. Med Kovorjem in Hudim gradijo vodni zbiralnik, cevi pa polaga tržiško Komunalno podjetje. — Blizu vodnega zbiralnika sta opazila kup salonitnih cevi, po katerih bo tekla voda. Ko sta nadaljevala pot po gozdu, sta v grmovju opazila salonitno cev, ki velja okrog 6.000 dinarjev. Očitno je, da je to cev nekdo ukradel in jo tam skril, da bi jo potem ob ugodni priložnosti spravil domov. Takoj v pondeljek je potem eden od prijateljev obvestil tovarša Joža Valjavca, naj delavci cev poiščejo in vrnejo k ostalim cevem. To obvestilo je vredno pohvale!

Toda poglejmo, kaj je bilo storjenega v štirinajstih dneh? Zopet nedelja in tisti, ki je pred štirinajstimi dnevi videl cev v grmovju, jo je videl še sedaj.

Kakšen naj bo torej komentar? Takoj bo pač vsak pomislil, da je Komunalno podjetje malomarno, ker ne skrbi za material, ki je drag in, ki ga tako primanjkuje. Če cevi leže brez varstva v gozdu, bi jih lahko pokradli še več in le ena ukradena cev bi morala upravi Komunalnega podjetja dati misli, da bi bilo cevi potrebljeno boljje spraviti. Res, 6.000 dinarjev za podjetje ni tako veliko, pomislimo pa, da je že veliko cevi in drugega materiala šlo po takih poti in, da to znese lepe denarce, ki jih ustvarjajo naši delovni ljudje. Večkrat se sprašujemo, zakaj so gradnje tako drage. Na tak način so labko! Takim malomarnim početjem bi bilo treba ostro stopiti na prste, da se jih za vselej prepreči!

-k-o

(Nadaljevanje na 2. strani)

S PLENUMA OBČINSKEGA KOMITEJA LMS

Mladi ljudje naj stopajo v javno in politično življenje

Preteklo sredo je bil četrти redni plenum Ljudske mladine, ki so ga sklicali z namenom, da bi se pogovorili o pripravah na bližnje volitve, ki bodo od 20. oktobra pa do 20. novembra. Na plenum se prišli tudi: sekretar Občinskega komiteja Zveze komunistov, tov. Zdravko Tomažin, predsednik Ljudskega odbora Lovro Cerar, predsednik občinskega odbora SZDL, tov. Stane Mešič in predsednik občinskega sindikalnega sveta, tov. Viktor Kralj.

Uvodni referat k razpravi je prebral sekretar mladinskega komiteja, Janez Ivnik. Predvsem je poudaril, da se mora delo v mladinskih aktivih pred konferencami in volitvami razgibati in zajeti čimširi krog mladih ljudi v tovarnah in na terenu. Prav volitve bodo pokazale zrelost mladincev. Prekiniti bo treba tudi s staro prakso stalnega menjanja funkcionarjev, kajti to se je pokazalo kot slaba metoda dela in največkrat je delo v aktivih prav zaradi tega zamrlo. V nova vodstva morajo priti mladinci in mladinke, ki bodo sposobni voditi delo aktivov in s

svojim delom izpodbjati k večji aktivnosti še ostale člane mladinske organizacije. V vodstvu bodo morali priti tudi tisti mladinci, ki so bili že v raznih tečajih in seminarjih in, ki lahko samo na tak način prenašajo znanje še na druge.

Osnovne organizacije in aktivi morajo pred letnimi konferencami in volitvami obravnati delo v preteklem letu in na osnovi uspehov ali neuspehov izdelati programe za naprej.

Skoraj dveurna razprava je mladincem dala obilo smernic za njihovo nadaljnje delo.

PETER UZAR:

V TOVARNI KOS IN SRPOV PREMALO UPŠTEVAJO MLADINO IN JE NE VOLIJO V ORGANE DELAVSKEGA SAMOUPRAVLJANJA

Tovariš Uzar je na široko govoril o raznih pomanjkljivostih v organizacijskem delu mladinske organizacije, ki včasih ne najde pravega načina in poti za uveljavljanje v našem družbenem življenju.

Obsodil je miselnost češ, da mladi ljudje ne morejo sodelovati v delavskih svetovih in načini delovanja.

Prof. EDO ROBLEK:

NAČRTI SO TAKO VELIKI, MOGLI IZPOLNITI

Tovariš Roblek je že takoj v začetku svojega obširnega izvajanja poudaril velik pomen politične izobrazbe naše mladine in predlagal, naj bi ustanovili mladinsko politično šolo, ki bi mladincem dala najosnovnejše pojme, ki jih mora imeti vsak državljan. Taka šola bi trajala tri do štiri mesece, obravnavali pa naj bi osemnajst tem, ki bi zanimale mlade slušatelje. — Tu

vati v delu delavskih svetov in upravnih odborov, kar je to v Tovarni kos in srpov. V socialističnem sistemu se ne bi več smelo dogajati, da starejši delavci obkladajo mlajše z vzdevki »zelenci«. Tako početje upravičeno razburi mladino, ki ve, da se vedno vse novo gradi na mladini in za mladino.

DA VSEH NAJBРЖ NE BOMO

naj bi se seznanili z zgodovino mladinskega gibanja, s položajem in nalogami mladine, o namenih Zveze komunistov, o samoupravljanju in še o marsičem drugem. Pri današnji mladini se čuti, da je premalo seznanjanja s problemi občine. Naši ljudski odborniki bi morali seznanjati mladino s problemi, s katerimi se bori komuna, v kateri živimo.

Osebni dohodki se niso povečali v skladu z zvišanjem produktivnosti

(Nadaljevanje s 1. strani) vrnilo pa je pole osem podjetij, medtem ko Gradbeno podjetje ankete ni vrnilo.

Kadrovsko-socialno službo imajo sedaj v Peko in BPT, v Runo pa jo uvajajo. V tovarni Lepenke imajo le kadrovsko-socialno komisijo pri delavskem svetu, ki pa prav gotovo ne more reševati vprašanj skrb za delavca. V LIP, Tovarni kos in srpov, v plarni Triglav in v Tovarni finega pohištva pa teh služb nimajo zaradi premajhnega števila delavcev.

Na vprašanje, kakšni so notranji odnosi v kolektivih, so povsod odgovorili, da so v glavnem dobri, skušali pa jih bodo še izboljšati. Ta ocena notranjih odnosov pa gotovo ni realna, ker

vsi vemo, da prav pri odnosih še skoro v vseh kolektivih »škrplje«.

Kadre, z ustreznim izobrazbo, ki vodijo kadrovsko-socialne službe, imajo samo v Peko, Runo in LIP, v drugih podjetjih pa vodijo te pomembne službe kar direktorji.

Iz ankete vidimo, da v kadrovsko-socialno službo po vseh podjetjih, kjer to službo že imajo, spada še vrsto drugih opravil, ki bi morala spadati po programu drugam. Plenum je mnenja, da morajo biti prav sindikalne organizacije tiste, ki se bodo še naprej borile za uvedbo teh služb v podjetjih, saj je glavni cilj sindikatov: skrb za delovnega človeka in za boljše delovne pogoje.

Po številnih mestih po Sloveniji že imamo Tribune mladih, ki so zelo posrečena oblika dela z mladino. Tu obravnavajo res najbolj aktualne politične in gospodarske probleme. Ker pa je zelo težko dobiti znanje politične delavce, so na šoli heroja Bratčiča sklenili, da bodo ustanovili kulturno tribuno mladih; povabili bodo naše najbolj znane pesnike in pisatelje, kot sta Matej Bor in France Bevk.

Tov. Roblek je omenil tudi marksistične krožke, v katerih bi se izobraževali mladi ljudje,

ki imajo veselje do poglobljenega študija marksistične literature.

Prav tako bi morali misliti na debatne klube, ki bi bili le občasni in bi obravnavali le najbolj aktualne probleme, ki bi se pojavili v občini.

Občinski komite Ljudske mladine pa naj bi na vsak način vodil kartoteko članov, kjer bi bilo razvidno, kakšne tečaje ali seminarje in politične šole je že obiskoval kak mladinec.

O povezavi občinskega komiteja s šolo je dejal: »Povezava s šolo! Prvi in zadnji smo se videli ob razvijitvji praporja, potem smo pa čakali, da boste izpolnili obljubo, čakali smo po bude »od zgoraj«, komite pa je najbrž čakal pobude »od spodaj« in tako je to sodelovanje zaspalo trdno spanje. Letos upajmo na boljše!«

PREDSEDNIK CERAR: STAREJŠI BOMO ODSTOPILI

Predsednik občine je poudaril, da niso sami mladinci krivi, da njihova organizacija ne dela tako, kot bi bilo treba. Tudi druge organizacije bi se morale zanimati za delo mladine in jo pritegniti k delu.

Poudaril je, da se mora mladina izobraževati in stremeti za znanjem, saj starejše generacije ne bodo večno vodile našega kulturnega, političnega in gospodarskega življenja. Na njihovo mesto bodo morali stopiti

MESTA MLAJŠIM

mladi, ki bodo še polni energije in volje do dela.

Predsednik je omenil, da so na občini že razpravljali o tem, da bi šolam pošljali material, kakršnega dobivajo odborniki za seje. Tako bi se že učenci lahko seznanjali z delom in gospodarjenjem v komuni. Predsednik pa je grajal mladince, da se ne udeležujejo sestankov SZDL in zborov volivev, kjer bi sodelovali kot aktivni državljanji in si tudi tuširili obzorje.

PREDSEDNIK SZDL, STANE MEŠIČ: PO PETEM KONGRESU SZDL NOVI NAČINI DELA

Predvsem je tov. Mešič poudaril, da se na takih forumih, kot je plenum, lahko marsikaj naučimo. Iz sugestij, ki so jih tu iznesli, bo tudi SZDL lahko marsikaj povzela. Socialistična zveza gre na nove načine dela in več pozornosti bodo posvetili tudi delu z mladino.

Razmisliti bo treba, zakaj v nekaterih kolektivih ni mladine v delavskih svetih. To vsekakor

ni pravilno in tako podjetja ravajo napačno. Deloma pa je za to kriva tudi mladina sama, ker se ne trudi, da bi se seznanila z dogajanjem v podjetju in tako s svojim znanjem doseglja, da bi jo starejši upoštevali in jo tudi izvolili v delavske svete.

Na široko je tov. Mešič govoril tudi o šolstvu in reformah, pri katerih bi morali aktivno sodelovati tudi mladinci sami.

VIKTOR KRALJ, predsednik Sindikalnega sveta: POLITIČNA ŠOLA ZA MLAĐINO BI MORALA TAKOJ PRICETI Z DELOM

Ko je govoril o ustanovitvi Mladinske politične šole, je tov. Kralj poudaril, da tu ne bi smelo biti pomislek in skrbi, kje dobiti denar za vzdrževanje take šole. Vsa podjetja imajo skладe za izobraževanje kadrov in iz teh skladov bi morali dati nekaj tudi za to šolo, kjer bi se

izobraževali mladi člani delovnih kolektivov.

Mladincem je poudaril, naj se ne ozirajo na razpoloženje starejših članov kolektiva in naj sami ustvarjajo mnenja, če vedo, da so pravilna. — Tako bo mladinska organizacija dobila v podjetju veljavo in jo bodo upoštevali.

Sekretar komiteja ZK, ZDRAVKO TOMAŽIN: BOJIM SE, DA PO TEM PLODNEM PLENUMU NE BO VSE ZASPALO

Ta plodna razprava, je poudaril tov. sekretar, mora biti šele tok v delu, ki ga bo opaziti in ga bodo vsi upoštevali. Mladinska vodstva naj dajo več poudarka reševanju stvariščnih problemov, manj pa marksistični izrazbazi, ki pa je seveda tudi ne smejo zanemarjati. Kompleksni problemi in njihovo reševanje, bodo mlade ljudi pritegnili in z veseljem jih bodo reševali.

Mladinci hodijo na številne tečaje, vendar to se nič kaj dosti ne pozna, ker ne prenašajo svojega znanja na druge. Vedeti moramo, da šola ali tečaj še nikomur nista dala prakse in da

je zato treba vneto delati na terenu ali v kolektivu.

Mladinske organizacije morajo na terenu tesno sodelovati z organizacijami Socialistične zveze in le tako bo njihovo delo uspešno. —

Po taki uspešni razpravi in načinkih naših političnih predstavnikov imajo mladinci veliko idej in misli, kako bodo delali, da bodo letne konference res uspešne, prav tako pa njihovo delo v prihodnosti.

Na plenumu so v plenum kooptirali še: Andreja Grosa, Mitico Golmajer, Vero Zupan in Eda Robleka.

POROČILO SODNIKA ZA PREKRŠKE

Največ cestnoprmetnih prekrškov

V petek, 7. oktobra, je bila 36. skupna seja obeh zborov občinskega ljudskega odbora, na kateri so razpravljali in sklepali o razrešitvi dolžnosti tajnika občinskega ljudskega odbora, načelnika oddelka za splošne in notranje zadeve in šefa odseka za notranje zadeve ter o imenovanju novih. Odborniki so poslušali in razpravljali še o poročilih sodnika za prekrške, o polletnem delu zavoda za posredovanje dela in o izvedenem fluorografsiranju prebivalstva.

S prvim oktobrom lanskega leta je nastopil službo honorarnega sodnika za prekrške pri našem občinskem odboru tovarš **Vladimir Jevšek**. O svojem dosedanjem delu je na zadnji seji občinskega ljudskega odbora prebral obširno poročilo.

V tem razdobju so razni upravniki organi in državljanji vložili 356 upravno kazenskih predlogov ali ovadb, poleg tega je bilo še 21 nerešenih zadev in 25 raznih prošenj, to se pravi, da je bilo treba rešiti 402 zadeve. Od 377 kršitev je sodnik za prekrške izdal kazensko odločbo 332 kršilcem, 30 pa je izdal ustavljeno odločbo ali zavrnil predlog za kaznovanje.

Zakon o spremembah temeljnega zakona o prekrških je prisnel novost, da se upravno kazenski postopek more in sme uvesti le na predlog pristojnega upravnega organa, pooblaščene nega inšpektorja ali javnega tožilca ali na ovadbo oškodovanca.

Največ kazenskih predlogov je dala sodniku za prekrške postaja Ljudske milice, ki je predlagala kazen za 133 kršilcev cestno prometnih predpisov, 47 kršilcev predpisov javnega reda in miru, za 3 nedovoljene posesti orčaja itd. Upravni organi občinskega ljudskega odbora so podali 57 predlogov, drugi sodniki za prekrške pa so odstopili našemu sodniku še 27 zadev.

Ce na kratko pregledamo statistiko vloženih prijav, vidimo, da je bilo največ kršitev s področja javnega reda in notranje ureditve (90,5%), nadalje s področja gospodarstva (27%), kršitev s področja delovnih razmerij je bilo 0,84%, kršitev s področja zdravstva in socialne politike pa 0,28%.

Ti skopi podatki nam povedo, da je največ kršitev javnega reda in notranje ureditve in da so kršitve iz ostalih področij razmeroma zelo neznavne.

S področja kršitev javnega reda in notranje ureditve pa odpade dobra polovica na kršitve cestno prometnih predpisov, to pa predvsem zato, ker so ti prekrški najbolj vidni in jih miličniki po službeni dolžnosti največ prijavljajo.

Pojavljo pa se tudi številne kršitve iz ostalih področij, vendar pa je premalo predlogov za kazenski postopek.

Začaj je največ prekrškov prometnih predpisov?

Veliko število motornih vozil in še večje število kolesarjev im pešcev na naših cestah terja vsak dan večjo previdnost, kar pa mnogi ne upoštevajo. Največkrat je treba strogo kaznovati

tiste, ki upravljajo motorna vozila v vinjenjem stanju ali pa na kakšen drug način kršijo prometne predpise. Posebno amaterski vozniki so se pokazali kot skrajno nedisciplinirani. Veliko

kršitev povzročajo kolesarji, ki na noben način nečemo razumeti potrebe po pravilni opremi kolesa in pravilni vožnji.

Veliko je bilo prijavljenih tudi gostinskih oseb, ki so dajale

alkoholne piše pijače pijanim osebam, kar je v enem primeru povzročilo celo smrt kroničnega alkoholika. Pri obravnavanju teh kršitev je bila potrebna prav posebna striga, ker je znano, kakšna zla povzroča prekomerno uživanje alkohola.

Sodnik za prekrške je največ kaznoval z manjšimi ali večjimi denarnimi kaznimi, le nekaj pa z zapornimi kaznimi.

Več obolenj, kot smo pričakovali

Letos od 9. do 23. maja je bila fluorografska akcija, ki so se je morali udeležiti po odloku občinskega ljudskega odbora vsi polnoletni prebivalci. Institut za

tuberkuzo iz Golnika, ki je opravljal fluorografske pregledy, je o akciji objavil rezultate, ki so taki:

	Po seznamu fluorografsiranimi	Opravičeni	Neopravičeni	Zaposleni v večjih podjetjih
Podljubelj	409	207	37	156
Senično	224	134	18	67
Križe	980	449	77	363
Sebenje	464	264	39	126
Brezje	170	94	13	61
Hudi graben	295	147	24	97
Bistrica	730	319	55	304
Kovor	579	293	38	216
Slap	203	99	6	85
Lom	333	215	17	94
Jelendol	216	154	25	27
Tržič	3.690	1.514	216	1.651
Skupaj	8.293	3.889	565	3.247

Poleg fluorografsiranih na tenu, so se delavci v večjih podjetjih udeležili fluorografsiranja

med delovnim časom. V podjetjih je bila udeležba naslednja:

	Iz območja tuk. občine	Iz drugih občin	Neopravičeni
Tovarna Peko	919	47	23
Gradbeno podjetje	95	53	10
Tovarna kos in srpov	192	—	6
LIP	134	13	2
Tovarna lepenke	103	—	2
Komunalno podjetje	46	29	2
Runo	159	6	5
Gozdno gospodarstvo	—	88	—
Kranj — Jelendol	—	2	3
Pilarna »Triglav«	51	24	116
BPT	1.379	262	169
Skupaj	3.078	—	—

Iz teh razpredelnic se vidi, da se je odzvalo 7.229 oseb, od tega 262, ki imajo stalno bivališče na področju drugih občin. Fluorografsiranje se ni udeležilo 761 prebivalcev ali 9,1%, ki za to nimajo opravičila.

Od vseh fluorografsiranih je bilo 258 ljudi osušljjenih, ki so jih poslali na natančne preiskave v dispanzer. Na pregledu, ki so se ga udeležili vsi, so ugotovili tole:

	Poznani dispanzerju pred fluorografsiranjem	Prej nepoznani
Aktivna pljučna TBC	20	18
Inaktivna pljučna TBC	67	18
Srčna obolenja	3	30
Druga pljučna obolenja	6	13
Deformacije grud. koša	2	6
Na pljučih zdravi	75	—

Vsi oboleni imajo lažje in še ozdravljive procese.

Do sedaj je Inštitut za tuberkulozo opravljal fluorografske pregledov kot proračunska ustanova z republiškimi finančnimi sredstvi. S prvim januarjem 1961 pa mora inštitut po Zakonu o proračunih in finansiranju sa-

mostenjih zavodov preiti na samostojno finansiranje. Vse breme množičnih fluorografskih pregledov bo morala v bodoče kriti občina. Poleg tega pa bo morala občina zagotoviti sredstva za organizacijske primere fluorografske akcije in stroške za propagandni material.

POSNEMAJTE JIH

To je **VIDA DOLINAR**, ki je že 12-krat dosegala svojo kri. V zadnji številki smo objavili razgovor z njo, danes pa priobujejo moše sliko

V času od 3. pa do 10. oktobra se je v naši občini prijavilo kar lepo število človekoljubnih ljudi tudi v dejanjih in ne samo v besedah. Oddali so svojo kri z namenom, da bi pomagali tistim, ki je nimajo dovolj, ali pa imajo slabo.

V tem času je bilo na Transfuzijski postaji v bolnici za tuberkulozo na Golniku 18 krvičalcev, in sicer: Apolonija Jeribec, Peko; Karel Črtalič, Peko; Marija Romih, Peko; Alojz Praprotnik, Peko; Aleš Meglič, Runo; Stane Papler, Runo; Mirko Kopušar, upokojenec; Vinko Oman, Lepenka; Metod Ahačič, BPT; Milena Jekovec, Peko; Frančka Dolinar, Peko; Vladimir Goltes, BPT; Ana Klemenc, BPT; Jože Aljamčič, BPT; Andrej Nunar, LIP. POSNEMAJTE JIH!

SKRB ZA ZDRAVJE DELAVCEV

Na pobudo sindikata podružnice in delavskega sveta podjetja so v Peko 3. oktobra odprli tovarniško menzo. V tem podjetju, ki zaposluje več kot 1000 delavcev, se je potreba po obratu družbene prehrane že dolgo kazala. Delavci, ki prihajajo v tovarno od daleč in blizu, potrebujejo med dopoldanskim odmorom toplo in ceneno malico, saj se suhe in mrzle hrane vsak kaj kmalu naveliča. Po izdat-

nem toplem obroku tudi vsakdo bolje zagrabi za delo in tako pomaga do večjega gospodarskega napredka podjetja.

Upravnik tovarniške menze, tovarniški Janez Košir, mi je priposedoval o njenem poslovanju.

Menza je pričela obratovati 3. oktobra in so seveda dosedanje izkušnje še premajhne, da bi lahko dali dokončno oceno tega obrata družbene prehrane. Lah-

ko pa ugotovimo že takoj v začetku, da so delavci spoznali koriščnost te ustanove in da se je vse bolj poslužujejo. Prvi dan se je prijavilo za toplo obrok 190 delavcev in uslužbencev, drugi dan pa jih je bilo že 230, sedaj pa to število narašča iz dneva v dan. To je dokaz, da je topel obrok hrane delavcem dobrodošel in da cena 50 dinarjev ni visoka, saj vsaka druga malica stane več. Obroki so izdatni

otroci o Nobi

Izdan je bil

Bilo je nekoga zimskega večera, ko sta oče in mati odšla na neko večerno predstavo. Mi otroci smo sedeli okrog stare mame. Večkrat nam je že priposedovala dogodek o zadnjem mlinu vojni. Tudi ta večer nam je pravila o vojni. Za dogodek strica Roka pa jo je poprosila mlajša sestra. Začela je priovedovati.

Meseca februarja leta 1944 je prišel pozno zvečer domov Rok. Povedal je, da je bil v Innsbrucku. Poslali so ga, da nese važno obvestilo čez mejo. Zvezčer je šel spati. Rekel je, da gre zjutraj v Lom po mleko. Brata sta mu branili, ker so v Lomu belogardisti. Šel je vseeno. Odpravil se je zgodaj zjutraj. Ko je prišel do namenjene hiše, je zagledal orožnike. Tako je stekel v hišo in se dobro skril. Ženi je povedal, da so zunaj belogardisti. Ona jih je prijazno sprejela in jim povedala, da se je skril v njeno hišo. Tako so ji rekli, naj ga zvabi ven... Njemu se je zlagala, da ji bodo začgali hišo, če ne gre ven. Stekel je ven in ravno v napačno smer. Tisti trenutek pa ga je zadel rafal iz belogardistične

brzostrelke. Obležal je v luži krvi. Vse so mu pobrali, kar je

imed pri sebi. Opoldne so karabineri prišli po staro mamo. Peljali so jo na postajo. Tam so ji pokazali sliko mojega strica. Spraševali so jo, kdo je to. Povedala je, da je to njen najmlajši sin. Zelo so jo sovražili. Popoldne so ga pokopali bližu Gasilskega doma. Po vojni pa so ga prepeljali na pokopališče padlih borcev. Na mestu, kjer ga je zadeba sovražnikova krogla stoji sedaj spomenik.

Mati Kramar

Prišli so trije partizani

Bila je vojna. V šoli smo se učili, da je bila ta vojna strašna. Premlada sem, da bi se mogla spominjati vojnih strahov.

Oče in mama mi večkrat priovedujeta, kako hudo so trpeli naši ljudje. V radiju pa sem slišala zgodbo, kako se je godilo med vojno trem partizanom.

Nekega dne je potrkal na okno sosedove hiše. Sosedovi so bili v strahu. Mislili so, da trkajo Nemci. Nobeden ni upal odpreti vrat. Potrkal je trikrat na okno. Bili so partizani. Sedeli so za mizo. Mati je hitro skuhalo večerjo. Postregla jim je z žganci in kislim mlekom. Ko so

se najedli, so prosili, če bi lahko zaspali za pečjo. Mati jim je dovolila.

Imela je sima. Ta je najrajski poslušal partizane. Bilo mu je ime Ivan. Ivan si je želel, da bi tudi on kmalu postal partizan. Partizani so potem zaspali. Oče im Ivan sta šla stražiti. Ko sta dolgo stražila, zagleda Ivan senco. Povedal je očetu. Oče je rekel, naj gre hitro povedat partizanom. Partizani so vstali in počakali. V hiši je bila popolnoma temno. Na dvorišče sta prišla dva Nemca. Oče im Ivan sta planila in jih zgrabila. Prišli so partizani. Najstarejši partizan je spraševal Nemca. Nemci sta vse odkrito povedala. Partizani so jih potem spustili. Najstarejši partizan je pohvalil Ivana, ker je bil tako pogumen. Za Ivana je bila tista noč zelo dolga. Kmalu potem je tudi Ivan postal partizan.

Trstenjak

Oče mi je priposedoval o sebi in o drugih dveh partizanih

Bila je vojna. V šoli smo se učili, da je bila ta vojna strašna. Premlada sem, da bi se mogla spominjati vojnih strahov. Oče in mati mi večkrat priovedujeta, kako hudo so trpeli naši ljudje med vojno. Oče mi je pravil o sebi in o dveh partizanih. Prvemu je bilo ime Janez, drugemu pa Milan. Sli so v

Divač. Nesli so važno pismo. Prebijali so se skozi močne zaseže. Ko so šli na vez, je bil Milan hudo ranjen. Moj oče in Janez sta ga nosila. Milan se je kar tresel. Nemci so neprestano streljali. Zadeti pa jih niso mogli. Oče in Janez sta zbežala z Milantom čez grič. Nemci so jih opazili. Začeli so streljati za

njima. Skrila sta se v gosto grmovje, da jih ne bi zadele nemške krogle. Nemci so nehnali streljati. Tudi oni so se skrili. Milana pa sta odnesla v neko hišo, da bi tam bil na varnem. Janez in moj oče sta šla naprej. Tekla sta toliko časa, da sta prišla znotrat v gozd. Bila sta že utrujeni. Nagibala se je noč. Legla sta v

Poživitev dela dramske sekcije

Pred nedavnim je bil občni zbor dramske sekcije DPD Svoboda, na katerem so pregledali dosedanje delo, razpravljali o načrtih ter izvolili nov upravni odbor, ki mu predseduje **Lojze Zavelcina**. Novega predsednika dramske sekcije sem prosil, naj mi odgovori na nekaj vprašanj.

● **»O čem ste govorili na vašem občnem zboru?«**

»Na občni zbor sekcijskih, ki ima okrog 60 članov, jih je prišlo le polovica. V poročilih, ki smo jih poslušali, je bilo poudarjeno, da je bilo letosno leto prvič v zadnjem času še kar razgibano. — Dramska sekcija našega prosvetnega društva je letos uprizorila Dnevnik Ane Frank, za občinski praznik je pripravila komedijo Dnevi naše sreće, mladinski oder osnovne šole heroja Grajzerja pa je naštudiral spevoigro Bajka o slavcu.

V začetku sezone smo začeli s tečajem, ki pa je žal prenehal z delom, ker je večino obiskovalcev zadržalo delo z igro Dnevnik Ane Frank. Če pomislimo, s kakšnimi težavami se bori naša sekcija, vidimo, da so tudi ti uspehi kar dobiti. Največje težave imamo s prostori, zaradi česar že dolga leta trpi naše delo. Vse priprave za igre potekajo v privatnih stanovanjih in šolah, le za generalko lahko uporabljamo oder kinodvorane. Vidimo po zadnjih večernih predstavah, od desetih naprej in vaje se zavlečajo tudi do druge ure po polnoči in res je treba

veliko počrtvovalnosti preden nastopimo pred publiko. Delati v tako pozni nočnih urah je posebno naporno za mlade igralce, ki jih starši večkrat ne puščajo k vajam, kljub temu, da so vaje resna stvar.«

● **»Slišal sem, da imate težave z režiserji, ki se bojujo prevzeti delo.«**

»Res je. Marsikdo bi bil pripravljen prevzeti delo, vendar pa ima poleg težav s prostori še kopico drugih problemov. Nekaj igralcev ima deljen delovni čas in zato ne morejo redno hoditi na vaje. Močna največji problem pa je neopremljen oder. Ko pripravljamo sceno, zbiramo kostume in pripravljamo odrsko razsvetljavo, je navadno režiser tisti, ki na vse mogoče načine in po številnih tujih krajin zbirata potrebne odrske revkizite. Mislim, da zato res ni čudno, če tudi največji ljubitelji dramske umetnosti obupajo.«

● **»Ali ima dramska sekcija mogoče kakšne načrte, kako bi se rešila teh težav?«**

»O tem smo že mnogo razpravljali in mislimo, da bi bilo najbolje izvesti akcijo po naših kolektivih, ki naj bi nas denarno podprt, prav tako, kot so pomagali godbeni sekciji. S tem denarjem bi nabavili najnajnješo odrsko opremo in tako bi se rešili večne odvisnosti od drugih. Tu ne mislim na kakšne večje zneske, ki bi jih porabili za opremo, ampak bi nam pol mi-

lijoma kar zadostovalo za naše skromne potrebe. Računamo tudi na pomoč naših družbenih organizacij, predvsem SZDL. Ta akcija bi nas rešila precejšnjih težav, o prostorih pa sedaj raje ne govorim, ker vem, da nimamo še nobenih izgledov.«

● **»In načrti za bodoče delo?«**

»Sestavili smo štiričlanski kollegij, ki bo pripravil program dela. Pripraviti mislimo nekaj

del, ki jih bomo igrali na domaćem odru, ustanovili bomo mladinski oder, ki pa bo tudi imel svoj program. Že do 29. novembra pa bi radli na novo poživili lutkovno sekcijo, ki sedaj sploh ne dela. Na režiserski tečaj bo mo poslali dva ali pa tri mlajše člane sekcije, potem pa pričakujemo, da se bo stanje izboljšalo in da bodo Tržičani lahko videli več dramskih del.«

Gostovanje v zdravilišču na Golniku

Delavska prosvetno društvo DPD Svoboda je skupno z glasbeno šolo gostovalo v nedeljo, 9. oktobra v Zdravilišču na Golniku.

Pred pričetkom prireditve je tržiške izvajalec pozdravil direktor Instituta za TBC dr. Tomaž Furlan in jim izrekel dobrodošlico. Za pozdravne besede se je zahvalil tovarišu Jože Ahačič in zaželel poslušalcem, ki so do kraja napolnili dvoranu, prijetno zabavo. Občinstvo je pozorno sledilo izvajajujočim glasbenim in pevskim točk in nagrajevalo izvajalce s plaskanjem. Nastopilo je skoraj 70 pevcev in instrumentalistov.

Zabavni program pa je izvajal Sarabonov kvintet in pevski duet Dorca Kralj in Ivan Ahačič. Spored je bil posrečeno izbran, saj je poleg domačih obsegal tudi dela znanih tujih av-

torjev. Tovariš Jože Ahačič je pa poslušalce zabaval z duhovitimi dovtipi.

Tokrat je nastopil mešani zbor in orkester pomnožen z gojenci Glasbene šole pod vodstvom dirigenta tovariša Otona Zazvornila.

Vsi izvajalci se toplo zahvaljujejo upravi zdravilišča za gostoljubje ter pogostitev. Zahvala velja tudi tovarišici Staričevi, ki je poskrbel, da smo se Tržičani prijetno počutili in bili z organizacijo gostovanja zadovoljni.

ČE SI PRIPRAVLJEN PONUDITI PRST...

»Imaš vžgalico, prosim?«

»Izvoli, dragi prijatelj!«

»No potem mi pa daj cigaret, da si jo prižgem!«

grmovje in zaspala. Zvečer so Nemci hodili mimo njih, pa jih niso opazili. Moj oče se je prebudil. Bil je popolnoma tih in poslušal, če je kdo v bližini. Slišal je Nemce, kako so se pogovarjali. Potem so odšli. Janez in moj oče sta vstala in odšla na-

prej. Čudno se jima je zdelo, da jih Nemci niso zagledali. Potem sta srečno prinesla pismo v Divačo. Janez pa so potem ubili. Milan je ozdravel in tudi moj oče se je srečno vrnil.

Trstenjak

Odlomek iz boja za pravice delovnega ljudstva

Bilo je leta 1944. Nedaleč od naše hiše so imeli partizani med skalovjem skrito bivališče. Pri nas smo jim dali železni štedilnik, na katerem so si kuhalili. Od sosedov so nabrali nekaj desk za streho in stene tega skromnega, med skalovjem skritega bivališča.

V vas so hodili po hrano. Ker pa so tod živelji tudi ljudje, ki so jih izdajali, so morali biti partizani zelo previdni. Izdajalcem je pomagala še partizanska sled v snegu in Nemci so že prilegli vohljati po vasi. Tako je zimskoga dne doletelo partizane nekaj hudega. Nemci so prišli

čez Brčov rovt in videli dim. Sli so proti njemu in vrgli bombo. Udarila je v taborišče. Obležala sta dva fanta in mlaada partizanka. Samo enemu borcu se je posrečilo pobegniti. Ta še danes živi v Lomu.

Ko so po končani vojni otroci pasli živino, so našli partizansko skrivališče vse podrto. Pred skrivališčem so ležala vrata in štedilnik, v skrivališču pa polno stekla in papirja.

Vojne grozote so mimo. V nas pa živi spomin na tiste, ki so dali svoja življena za našo svobodo.

Jožef Meglič

Kurirček Andrejec

Poveljnik je poklical Andrejčka in mu rekel: »Andrejče, danes te prvič pošljem z važno poslo. Bodti previden, smrt je lahko za vsakim grmom. Poišči dvanaajsto brigado in ji izroči tale ukaz. —

Potem pa se hitro vrni, ker moraš biti tu še ta večer!«

In že hiti naš mal Kurirček čez griče, doline, čez potoke in mimo zased. Pozdravlja ga sinička, a om nima časa, da bi po-

kramljal z njo. Zamalo se mu zdi, da ga nagovarja s Cicibonom, ko je vendar že kurir.

Pa pride do potočka. Tudi ta ga lepo pozdravi in ga nagovarja, naj postavi mlinček. Toda kurirčku se mudri, ker mora izročiti važno vest, zato ga je kar prebrezel in hitel dalje. Nikomur pa ni zaupal, kam ga pelje pot in kakšna je njegova naloga. Se preden pa je mrak zagnil zemljo, se je v štab povrnil mali kurirček in pozdravil po-

veljnika: »Težko je bilo, a sem nalogu izvršil. Našel sem brigado in ji izročil ukaz.«

Po vsej naši državi je bilo na tisoče takih kurirjev.

Pri nas v Tržiču so bili tile prvi kurirji: Pavel Krištofek, Anton Istenič, Janez Zibler, Matvej Lončar, Stanko Pretnar, Tone Zaplotnik, Miloš Sova, Tone Stritih, Karel Ahačič, Franc Sedej, Lado Srečnik in Jože Roblek.

Vasilija Pezdir, Tržič

Zaradi slovenske knjige je moral pretrpeti dosti hudega

Zvečer, ko gremo spati, nam oče včasih kaj pripoveduje iz svojega življenja. Povedal nam je tudi žalostno zgodbo iz tistih časov, ko so k nam prišli Nemci.

Takrat je bil oče zaprt v Št. Vidu, kjer so bili nemški vojaki. Slovenci so morali Nemcem pospravljati sobe, čistiti škornje in umivati straniča. Nekoč so čistili šolsko poslopje. Nemci so vse naše knjige, ki so jih dobili v soli, zmetali v smeti, da bi jih sežgali. Pri čiščenju je nek mladi fant naskrivaj pobar slovensko knjigo. To je videl nemški stražar. Tako je pričel kričati na njega, da je tat. Pričel ga je pretepati, brehati in lasati. Odpeljal ga je v bunker — v klet. Tu so ga, kot zločinca ostrigli samo

na polovico glave in ga pretepal z bičem. Vsi pa, ki so bili v bunkerju, so morali iti vsak dan na »sprehod« po dvorišču. Tu so se morali po golih kolenih in komolcih plaziti tako, da so imeli rane do kosti. Med tem časom pa so jih Nemci tepli, brcali s škornji in skakali po njih. To je trajalo dve uri. Večno jih je od pretepanja omedeljalo. Kadar pa je po vsem tem mučenju kdo ostal pri zavesti, je moral na koncu »izprehoda« še zapeti kako slovensko pesem, da so se potem Nemci lahko še norčevali iz njega.

Toliko hudega je moral prestatia fant samo zato, ker je ljubil slovensko knjigo.

Marija Kavar, Križe

Nešteto prehojenih kilometrov

Vsek dan težko pričakujemo poštarja, ki nam prinese časopise, pisma naših sorodnikov in znancev, prav posebno pa se razveselimo denarne nakaznice in vsakega prvega so srečni upokojenci, ko jim počtar izplača pokojnino.

Najstarejši počtar v Tržiču je Janez Perko, ki v tem času raznaša pošto po desni strani Trga svobode, Partizanski in Čankarjevi cesti.

Danes sem ga težko pričakoval, ker sem mislil, da bom dobil pismo mojega prijatelja. To pot me je počtar malo razočaral, ne zaradi sebe, ampak zaradi tega, ker mi ni prinesel pisma, ampak me je osušil za 300 dinarjev — naročnina za Delo. Med podpisovanjem in štetjem denarja sva se spustila v kratki, toda prijeten pomenek. Ker sem zelo radoveden, sem ga kar obsul z vprašanji.

»Kdaj ste si izbrali ta poklic in začaj?«

»V poštarsko službo sem storpil novembra 1941. leta in sem se tako vzivel v delo, da ga z veseljem opravljam. Že dalj časa me je privlačil ta poklic in ker sem imel srečo, so me sprejeli na pošti.«

»Vaš odnos do ljudi?«

»Vem, da sem v službi, v kateri moram vedno ustrezati ljudem. Do ljudi imam dober odnos in ker sem vedno nepričudni, me imajo ljudje radi. Mnogokrat moram izpolniti — predvsem starim ljudem — delne nakaznice, položnice ali druge tiskovine in nikdar jim ne odrečem pomoči.«

»In kakšni so vaši prejemki?«

»Do sedaj sem prejel le 13 tisoč 300 dinarjev mesečne plače, sedaj bom pa imel 500 dinarjev več, vsako leto pa se mi plača poveča za 100 dinarjev. Mislim, da je takšna plača kar prenizka, ker je vsak dan več novih hiš, poštnih dostavljalev pa nas je le šest in bodo morali povečati plačo, ali pa zapustiti nove dostavljale.«

»In kakšne so vaše želje?«

V Tržiču gradijo precej novih stanovanjskih hiš, vendar pri tem pozabijo za nas, počtarje, ki moramo včasih samo za eno dopisnico v tretje ali četrti nadstropje. Prav bi bilo, da bi tudi pri nas v pritličju hiš postavljali primerne hišne nabiralnike, kamor bi odlagali pošto. Želim si, da bi me zdravje na zapustilo in da bi lahko do pokoja opravljal to službo.

PROBLEMA NEZAPOSENHIH PRI NAS NI

Na zadnji seji občinskega ljudskega odbora je podal obračun polletnega dela Zavoda za posredovanje dela. Zavod posreduje zaposlitve, nadzruje poslovanje v industriji, se bori proti fluktaciji delavcev, zaposluje invalide, zavira prekomeren dotok kmečke delovne sile v industrijo in vključuje mladino v uk. V njegovo pristojnost spada tudi izplačevanje materialne oskrbine, prijave zdravstvenih zavarovancev in izplačevanje otroškega dodatka upravičencem, ki imajo obenem pravico do materialne oskrbine.

Stevilo začasno zaposlenih v naši občini ne predstavlja problema. Nezaposlenost je v tretjem tromesečju narasla na 43 oseb, pri tem pa je upoštevana tudi mladina, ki je komčala obvezno osemletno šolanje, nima pa pogojev za vključitev v uk. Nekoliko problematično je le za poslovanje ženske delovne sile, ker BPT ukinja nočno delo in zaradi tega ne sprejema novih delavk. Nasprotno pa pri nas primanjkuje moške delovne sile, ki jo morajo črpati tudi iz podeželja, ker delovne sile iz drugih področij ne morejo zaposlovati, ker nimajo stanovanj. V prav neznaten tem številu pa nastopajo kot razlog nezaposlenosti disciplinski prekrški in odpovedi.

Pilarna dobiva novo lice

Na cesti nisi sam...

...ampak sta tudi ta dva neprevidna voznika!

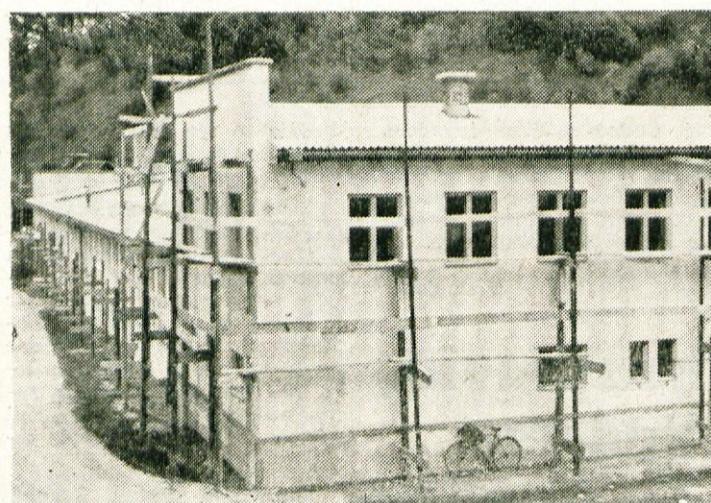
vedi. Za te ljudi je najtežje preskrbeti zaposlitev, ker se jih vsa podjetja upravičeno branijo.

Letos se je zaposlilo 337 ljudi, odjavljenih pa je bilo 144 delovnih razmerij. Plana zaposlovanja delovne sile letos v naši občini nismo dosegli, saj je zaposlenih 50 delavcev manj, kot

predvideva plan. Ob koncu prvega polletja je bilo v industriji zaposlenih 3316 oseb, v ostalih panogah gospodarstva pa 1037, torej skupno 4353.

Zavod za posredovanje dela je dobil od oddelka za gospodarstvo 72 odločb o prostih delovnih mestih za invalide, s katerimi je določeno 257 invalidskih delovnih mest. Letos so zaposlili le tri invalide in je prostih delovnih mest mnogo več, kot pa invalidov. Vsa ta delovna mesta pa so že sedaj zasedena z ljudmi, ki imajo zmanjšano delovno sposobnost, ali pa so na teh mestih zaposleni tudi zdravi ljudje. Misliti bi morali na ustanovitev zavoda za zaposlovanje invalidov in ljudi z zmanjšano delovno sposobnostjo. V tem zavodu bi izdelovali copate in tu bi se lahko zaposlile tudi žene, ki ne najdejo pravih delovnih mest v industriji. O ustanovitvi tega zavoda so že razpravljali na Okrajnem zavodu za socialno zaviranje, ki bosta prispevala tudi finančna sredstva za ustanovitev. Izdelke bi dobavljali tovarni Peko.

Zavod za posredovanje dela je prejel podatke o prostih učnih mestih in o željah mladine. Pri zavodu je sedaj prostih osmedeset učnih mest za moško mladino in 24 za žensko mladino. Iz amkete, ki so jo izvedli med mladino po šolah pa je razvidno, da 38 mladincev nadaljuje šolanje na srednjih strokovnih šolah, 13 jih obiskuje gimnazijo, 54 se jih ima nameen vključiti v uk, 20 se jih bo zaposlilo, medtem ko se trije še niso odločili.

STANOVANJSKA SKUPNOST RAVNE OBVEŠČA

Stanovanjska skupnost Ravne obvešča prebivalce svojega območja, da uraduje za stranke vsak četrtek od 16. do 18. ure o vseh zadevah s področja pristojnosti stanovanjske skupnosti, v pisarni na Ravnah.

Sporočamo, da ima skupnost poleg drugih organov tudi poravnalni svet, katerega naloga je, da poravnava spore, ki izvirajo iz stanovanjskih pogodb, iz podnjemniških in sostanovalskih razmerij in razmerij med drugimi osebami glede uporabe stanovanj, iz razmerij med servisi oziroma med ustanovami skupnosti ter hišnimi sveti in prebivalci ter za poravnavanje drugih podobnih sporov.

Vsek prebivalec z območja skupnosti se lahko obrne na poravnalni svet za posredovanje v svojem sporu.

Zahiteva za poravnavo ne ovira uvedbe rednega postopka pred sodiščem ali drugim pristojnim organom.

O poravnavi, sklenjeni pred poravnalnim svetom se sestavi zapisnik. Stranke v sporu lahko zahtevajo overjen prepis zapisnika.

Dosežena poravnava ima moč izvensodne poravnave.

Poravnalni svet ima predsednika in dva člena ter namestnike. Izvoli jih svet stanovanjske skupnosti izmed državljanov, ki stalno prebivajo na območju stanovanjske skupnosti.

TAJNIŠTVO

Peko

tovarna obutve Tržič

vodi v kvaliteti